

Abstrakt:

Egypt je jedním z nejstarších člověkem osídlených území na světě. První záznamy o osídlení údolí Nilu jsou z 5. tisíciletí př.n.l., kdy se zde usídlili lovci a sběrači. V této době začala na severu Afriky tzv. suchá fáze, která způsobila ochlazení teploty a změnu vlhkosti. Během 2000 let prošla tato říše také významnou kulturní a politickou revolucí, která byla umocněna i změnou subsistenční strategie. Až do doby, kdy na trůn usedli vládci 1. dynastie v roce 3000 př.n.l. a oblasti dvou do té doby oddělených říší Dolního a Horního Egypta sjednotili, žili na těchto dvou oddělených územích hierarchicky téměř nediverzifikované populace. Po nástupu prvních dynastií byla říše přísně hierarchicky rozdělena na poddané a elitní jedince. Všechny výše zmíněné faktory ovlivňují morfologické a osteometrické znaky na lidské kostře. Tato práce shrnuje výsledky studií, které sledovaly antropologické ukazatele lidské kostry a propojuje s informacemi o změnách klimatu, uspořádání společnosti, migracích či s dalšími změnami na území starověkého Egypta se zaměřením na Archaické období a Starou říši. Dává tak ucelenější a komplexnější přehled o sledovaném období.

Klíčová slova: Egypt, Stará říše, morfologie, lidská lebka, tělesná výška